

Esping - orm växte ut, där han bitit.

Esping var den farligaste ormen.

Ilog om ejfjät om fisch men m
muscet om. Omen där ej förs
söder gätt nei. Päd om mull glasen
mer. Omen farligast var det är nördigt
Tydje, Dls. och varmt.

IFGH 3685 s. 34.

Espingen röd med man på ryggen. Blev hjulorm.

Ej bra att döda ormar.

Tveta, Värml.

IFGH 3753 s. 31.

"Äsping" - den som har bitits av honnom får en
blå orm på kroppen.

Rämen, Värml.

IFGH 3786 s. 42.

Espingorm -

Första ormen på våren lades i brännvin, medicin.

Stämma möte med orm. Haren hämnas död om
Hugson ha andast bila höv den
ligen inif.

Silbodal, Värml.

IFGH 3870 s. 1, 2, 5, 6.

Ej fullt död orm kvicknar till i soluppgången.

En röd orm hällades ås i gräsmatta.

Den knöde sprätta upp den ihit i
användhet. s 8

Gåsborn, Värml.

IFGH 4191 s. 10.

Ormskinn som läkemedel.

Jätteorm på Halleberg.

Espingen - den giftigaste. *liten röd orm
Anade honom upp och död i området*

Sal, Vgl.

IFGH 4432 s. 47, 48.

Bäst låta ormarna vara ifred.

~~Jätteorm på Billingen.~~

itsera var iöd. Den var den gothske
av alla ormar och inde kastan mi högt
varp hin kasten. Den kallades Ormå omvälv

Lerdala, Vgl.

IFGH 5153 s. 30, 31.

J. F. G. H.

Acc. 5551

Drakar, ormar och fiskar

Borgvik, V.

Hjulormen

a. s.

Jättesorm i Värmland.

a. s.

Ilijal en orm - ja ju rynder förlätna. a. s.

Rosping har huvud i båda ändar. Dm a. s.

Ormen är förligart.

Espingen har huvud i båda ändar. Det
var en liten föl om, för förra högt
adgivet och sättig. Kunde hörma högt.

Grums, Värml.

IFGH 5554 s. 39.

Tupporm -

döder sig om hon hittar

Espingen farlig - ormen hämnas.

hurra urm

Huggaren hinner på den och hittar i
uru slas efter hon annihlet s. 8-9

Det räde man fick se vissa ormar
som man slas ihjäl om, men det

Arvika landsf. Värml.

bryddes jen nu, mbe

IFGH 5625 s. 8, 9.

om,